

Z E S P Ó Ł
INFORMACJI
POLITYCZNEJ
K W P Z P R
W B I A Ł E J
P O D L A S K I E J

FAKTY

SERWIS INFORMACYJNY

Nr 26

Do użytku wewnętrznego

WOJEWÓDZKA KONFERENCJA SPRAWOZDAWCZA PZPR

5 lutego 1983 r. obradowała w Białej Podlaskiej Wojewódzka Konferencja Sprawozdawcza PZPR, zwołana zgodnie ze Statutem Partii w połowie kadencji władz wojewódzkiej organizacji partyjnej w celu dokonania oceny stopnia realizacji uchwały Konferencji Programowo-Wyborczej. W Konferencji uczestniczyło 238 spośród 267 delegatów na IV Wojewódzką Konferencję Programowo-Wyborczą, którzy do chwili obecnej utrzymali mandaty uzyskane w toku kampanii sprawozdawczo-wyborczej w 1981 r. W obradach pod przewodnictwem I sekretarza KW PZPR tow. Czesława Staszczaka wzięli ponadto udział: sekretarz KC PZPR prof. Marian Orzechowski, minister Handlu Wewnętrznego i Usług Zygmunt Łakomicz, z-ca kierownika Wydziału Organizacyjnego KC PZPR Leszek Jaszczewski, pre-

zes ZG CZSR "Samopomoc Chłopska" Jan Kamiński, podsekretarz stanu w Ministerstwie Komunikacji Czesław Gościłowicz, pełnomocnik Komitetu Obrony Kraju płk Kazimierz Chodelski, działacze ruchu robotniczego, posłowie na Sejm, członkowie Prezydium WRN, przedstawiciele wojewódzkich instancji stronnictw politycznych, administracji państwowej, instancji partyjnych stopnia podstawowego, Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego, organizacji młodzieżowych, społecznych i samorządowych.

Referat Egzekutywy KW PZPR wprowadzający do dyskusji wygłosił I sekretarz KW PZPR, tow. Czesław Staszczak /obszerne fragmenty referatu publikujemy poniżej/. Referat ten oraz przesłane uprzednio delegatom sprawozdania KW PZPR, WKR, WKKP, a także informacje KW i Wojewódzkiego

Urzędu Statystycznego stały się podstawą wielogodzinnej dyskusji, w której głos zabrało 20 mówców. Ich nazwiska podajemy w kolejności występowania. Są to: Antoni Karwacki - rolnik z gm. Łomazy, Kazimierz Król - robotnik z ZPOW Terepol, Stanisław Rapa - wojewoda białkopodlaski, Kazimierz Doroszuk - rolnik z gm. Sosnowka, płk Kazimierz Chodelski - pełnomocnik KOK, Marian Adamiak - pracownik ZPW "Białawena" Tadeusz Józefczak - prezes WK ZSL, Ludwik Iwaniuk - rolnik z gm. Janów Podlaski, Marian Kocyk - naczelnik Wagonowni DRKP Małaszewicze, Marian Kucyk - robotnik z ZPOW w Radzynie Podlaskim, Bolesław Chlipalski - przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Rewizyjnej PZPR, Stanisław Boratyński - emeryt z Międzyrzecza Podlaskiego. Stanisław Kępka - przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej, Mieczysław Maciejczyk - Komendant Chorągwi ZHP w Białej Podlaskiej, Erazm Wasilewski - przewodniczący TRW PRON, Ryszard Piętniewicz - z-ca komendanta wojewódzkiego MO, Jan Zdunek - prezes RSP w Bokince Pańskiej gm. Tucznia, Jan Ludwiczuk - pracownik Poradni Społeczno-Zawodowej w Łosicach, Zygmunt Łakomiec - minister Handlu Wewnętrznego i Usług, Marian

Orzechowski - sekretarz KC PZPR.

Spośród pozostałych osób zgłoszonych do dyskusji do protokołu złożyli swoje wystąpienia następujący towarzysze: Ryszard Pawłowski - I sekretarz POP w WOPR, Antoni Babkiewicz - emeryt z Terespoli, Józef Marecki - pracownik DRKP Małaszewicze, Stanisław Jarosz - I sekretarz KM-G PZPR w Parczewie, Andrzej Andrzejczyk - nadleśniczy z Międzyrzecza Podlaskiego, Antoni Ostapiuk - robotnik z PKS Międzyrzec Podl., Jerzy Solarzski - dyrektor Zespołu Szkół Zawodowych Nr 1 z Międzyrzecza Podlaskiego, Jerzy Stefaniuk - dyrektor Liceum Ogólnokształcącego z Komarówki Podl.

Na zakończenie obrad delegaci przyjęli jednogłośnie uchwałę oceniającą działalność wojewódzkiej organizacji partyjnej w okresie od IV Wojewódzkiej Konferencji Programowo-Wyborczej oraz precyzującą kierunki działań w drugiej połowie obecnej kadencji. Pełny tekst uchwały zamieszczamy poniżej.

Wojewódzka Konferencja Sprawozdawcza zakończyła w białkopodlaskiej organizacji partyjnej trwającą od października ub. roku kampanię sprawozdawczą. Warto przy tym zauważyć, że była ona już trzecim od czasu Konferencji

Programowo-Wyborczej spotkaniem delegatów - dwa poprzednie odbyły się w formie spotkań rejonowych na temat węzłowych problemów społeczno-politycznych i gospodarczych województwa oraz działalności białskopodlaskiej organizacji partyjnej.

x x x

Referat Egzekutywy KW

KW PZPR wprowadzający do dyskusji na Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczej charakteryzuje na wstępie uwarunkowania społeczno-polityczne i gospodarcze, w jakich przebiegała działalność białskopodlaskiej organizacji partyjnej od IV Wojewódzkiej Konferencji Programowo-Wyborczej. Stwierdza, że w pierwszym okresie po Konferencji w warunkach nasilającej się w II połowie 1981r. walki politycznej, organizacje partyjne nie od razu umiały się odnaleźć i przejść do ofensywy. Brakowało nam jedności poglądów w zasadniczych kwestiach społecznych, politycznych i ideologicznych. W partyjnym działaniu dominował wtedy nurt rozliczeniowy. Był on potrzebny, ale często przesłaniał problemy o podstawowym dla partii i narodu znaczeniu. Ale nawet wtedy - mimo wielu wewnętrznych słabości - nawet w najtrudniejszych chwilach byliśmy na codzień z załogami

zakładów pracy, prowadziliśmy rozmowy, uspakajali najbardziej niecierpliwych i wojowniczych. Przynosiło to efekty. Nasze społeczeństwo ze zrozumieniem powagi sytuacji reagowało na kierowane od nas apele, nie ulegało nawoływaniom ekstremalnych sił. Nigdy nie doszło w województwie do ostrych, otwartych konfliktów.

W powstających - w czasie burzliwych dyskusji programach działania - słusznie upatrywaliśmy dróg wyjścia z kryzysu w procesie rzeczywistej odnowy naszego życia politycznego, w dyscyplinie społecznej i zawodowej, w urzeczywistnianiu idei porozumienia narodowego. Nasza wojewódzka organizacja trzymała się konsekwentnie kursu obranego przez kierownictwo partii. Te motywy przyświecały nam przy tworzeniu programu na obecną kadencję.

Postanowienia IX Zjazdu stworzyły przesłanki zatrzymania lawiny dalszych, niebezpiecznych wydarzeń. Obudziły nadzieje wśród członków partii, w całym społeczeństwie - przyczyniły się do jednoczenia sił partii wokół przyjętego programu działania, przywracania jej ideowej jedności i zwartości organizacyjnej.

Stan napięcia w kraju narastał z dnia na dzień, a widmo wojny domowej stawało się coraz bardziej realne.

W tej sytuacji Rada

Państwa wprowadziła w kraju stan wojenny. Skutecznie ograniczyło do działalności antysocjalistycznych sił, a ludziom pracy umożliwiło normalne wykonywanie swoich obowiązków.

W referacie wyraża się uznanie dla wszystkich działaczy partyjnych i obywateli województwa, którzy przyczynili się swą obywatelską postawą, pracą i działaniem do normalizowania sytuacji, ukrócenia anarchii, przywrócenia określonych prawem zasad współżycia społecznego.

x

Następnie stwierdza się, że działania wojewódzkiej organizacji partyjnej w okresie sprawozdawczym koncentrowały się na 3 podstawowych kierunkach:

Po pierwsze - na odbudowywaniu jedności partii, jej siły i autorytetu.

Po drugie - na rozwijaniu wśród klasy robotniczej, rolników, całego społeczeństwa pracy polityczno-wyjaśniającej, upowszechnianiu idei porozumienia narodowego oraz przeciwdziałaniu anarchii i antysocjalistycznej opozycji.

Po trzecie - na łagodzeniu

skutków kryzysu w codziennym życiu i pracy mieszkańców województwa oraz realizacji zadań społecznych i gospodarczych.

Szanse odbudowy i uzdrowienia gospodarki narodowej, od której zależy byt społeczeństwa upatrywaliśmy i widzimy nadal w konsekwentnej realizacji zasad reformy gospodarczej, w rzetelnej pracy robotników, rolników i inteligencji.

Jest to jedyna realna koncepcja przezwyciężenia kryzysu wypracowana mądrością całej partii na IX Nadzwyczajnym Zjeździe.

x

Zjawiska i procesy zachodzące w gospodarce świadczą, że mechanizmy reformy zaczęły już funkcjonować. Obserwujemy wzrost przedsiębiorczości załóg i kierownictw zakładów pracy, elastyczność w przystosowywaniu się do zmieniających się warunków, a także coraz lepsze wyniki produkcyjne i finansowe.

Wiele zakładów zmieniło profil wytwarzania zwiększając produkcję na rynek i dla rolnictwa. Lepiej wykorzystuje się surowce miejscowego pochodzenia i odpady poprodukcyjne.

Szereg zakładów produkuje oszczędniej, poprawiając jednocześnie jakość swoich wyrobów. Ofiarnie pracują załogi wielu zakładów produkcyjnych oraz kolejarze DRKP - Małaszewicze.

Niestety, te pozytywne procesy nie dotyczą wszystkich jednostek. Prowadzona przez nas bieżąca analiza wyników gospodarczych dostarcza licznych przypadków złego gospodarowania.

Powinnością administracji oraz instancji i zakładowych organizacji partyjnych jest konsekwentne tworzenie warunków, niezbędnych do uruchomienia mechanizmów reformy gospodarczej w każdym zakładzie pracy.

Na X Plenum KC weszło szereg nowych aktów normatywnych i przepisów, których znajomość jest warunkiem stosowania ich w praktyce. Dlatego też Wojewódzki Zespół do spraw reformy, kierownictwa zakładów, muszą zapewnić ekonomiczno-prawną edukację załóg.

x

Nowe formy gospodarowania wymagają praktycznej realizacji zasady samorządności.

Na 33 samodzielne przedsiębiorstwa państwowe działające w województwie tylko 3 nie złożyło dotychczas wniosków w sprawie reaktywowania samorządów pracowniczych.

Jako partia musimy spowodować, by funkcjonowanie samorządu pracowniczego w najbliższym czasie stało się faktem dokonanym we wszystkich tych jednostkach.

x

Dziś w każdym zakładzie obok wzrostu produkcji podstawowe znaczenie ma wprowadzenie zasady wynagradzania pracy według jej ilości i jakości. Inaczej nigdy nie przywrócimy równowagi pieniężno-rynkowej i nie przetniemy spirali inflacji..

To prawda, że w województwie białskopodlaskim, mimo znacznego postępu w ubiegłym roku, średnia płaca jest niższa od krajowej. Jednakże dalsze wyrównanie średniej płacy musi być oparte o wzrost wydajności pracy. Dodajmy ponad wszelką wątpliwość, że wartość złotówki i cena wyrobu zależy wprost od wydajności pracy.

x

Warunki bytu, a co za tym idzie i nastroje społeczne zależą nie tylko od wysokości płac, lecz także od lepszego funkcjonowania handlu, sprawiedliwej i sprawnej dystrybucji będących w dyspozycji towarów.

W dalszym ciągu utrzymują się na rynku duże dysproporcje między społecznym zapo-

trzebowaniem, a dostawami z produkcji - zwłaszcza wyrobów przemysłowych. Trudno odbudować niezbędne zapasy niektórych podstawowych artykułów codziennego użytku. Ich brak stwarza możliwości dla spekulacji i dokonywania nadużyć. Ludzie pracy mówią o tym przy każdej okazji, domagają się stanowczych przeciwdziałań, wzrostu dyscypliny i odpowiedzialności. I mają rację. Stosowane dotychczas represje i przepisy to półśrodki, a pełna eliminacja istniejącego zła będzie możliwa tylko wtedy, gdy na półkach będzie obfitość towarów. Dlatego musimy zdecydowanie więcej i lepiej produkować, poprawiać wydajność i organizację pracy. Przecież dzielić można tylko to, co zostało wytworzone.

x

Województwo białkopodlaskie wnosi liczący się w kraju wkład w produkcję rolniczą. Mamy też ambicję i możliwości wkład ten powiększać. Tymczasem nasze rolnictwo charakteryzuje się słabą infrastrukturą, niskim stopniem wyposażenia w sprzęt rolniczy. Istnieją braki w dostawach podstawowych środków do produkcji rolnej i materiałów budowlanych. Wprawdzie w ubiegłym roku widoczniej poprawie uległo

zaspatrzenie w węgiel, cement, stal budowlaną, to nadal problemem nie rozwiązany jest głód - bo tak to trzeba nazwać - ciągników i maszyn rolniczych, prostego sprzętu, części zamiennych, materiałów pokryciowych itd.

Problemów tych sami w województwie nie możemy rozwiązać, tym nie mniej nie czekamy z założonymi rękami. Nasz skromny potencjał przemysłu podjął produkcję wielu prostych maszyn, drobnego sprzętu, części zamiennych i materiałów budowlanych. Nie są to ilości imponujące, ale pozwalają łagodzić istniejące braki. Temu celowi służyło m.in. jedno z plenarnych posiedzeń Komitetu Wojewódzkiego na temat inicjatyw wojewódzkiej organizacji partyjnej na rzecz łagodzenia skutków kryzysu w codziennym życiu i pracy mieszkańców województwa. Wnioski tego Plenum są w trakcie realizacji.

W zasięgu naszych możliwości jest też wydatna poprawa pracy jednostek obsługi wsi i rolnictwa, obecnie przez rolników słusznie krytykowana. Doskonalenia wymaga pracy administracji państwowej w zakresie rolnictwa. Istnieją znaczne rezerwy w zbyt tradycyjnych metodach gospodarowania, a co za tym idzie konieczność pogłębiania wiedzy fachowej, a nie tylko

formalnego podwyższania kwalifikacji.

Niestety działania służb doradczych różnych instytucji są nieefektywne, rozproszone i krytykowane, zwłaszcza przez młodych rolników, mimo iż pracują tam niemałe zastępy ludzi.

Dbając o sprawy produkcyjne nie zapominamy o konieczności poprawy warunków socjalno-bytowych wsi.

W partyjnym działaniu w środowisku wiejskim musimy pamiętać o tym, że polityka rolna PZPR i ZSL jest realizowana nie tylko przez rząd, a przede wszystkim w codziennej pracy jednostek obsługi wsi i rolnictwa oraz administracji państwowej.

Stąd też problem wiarygodności tej polityki to rzetelna praca magazyniera, klasyfikatora, zlewniarza, sklepowej i urzędnika w gminie. Przez pryzmat ich stosunku do rolnika, sprawności i uczciwości, społeczeństwo wiejskie ocenia zgodność intencji władzy z rzeczywistością.

x

Drugą po żywności najważniejszą potrzebą człowieka jest mieszkanie. Potrzeby w zakresie uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego są w województwie ogromne. Doceniając wagę tych problemów WRN na jesiennej sesji

uchwaliła program budownictwa mieszkaniowego do roku 1985, przewidujący łącznie w latach 1983-85 budowę ponad 2500 mieszkań w budownictwie wielorodzinnym w miastach oraz wielu obiektów służby zdrowia oświaty, handlu itp.

Czas dyskusji - jeśli chodzi o budownictwo - został zakończony. Przyszła pora na pracę i działanie. Pierwsze kroki zostały już uczynione.

Tendencje spadkowe w budownictwie mieszkaniowym zostały przełamane, czego dowodem jest oddanie w 1982 r. blisko 300 mieszkań więcej niż w roku poprzednim. Cieszy też znaczne zaawansowanie stanów surowych pod efekty bieżącego roku. Wszystkie dalsze inicjatywy, rozwiązania mające na celu przyspieszenie lub rozszerzenie programu budownictwa spotykają się z przychylnym przyjęciem oraz będą przez wojewódzką organizację partyjną wspierane.

Za priorytetowe zadanie uważamy nadal budownictwo szpitalne. Szpital w Radzynie Podlaskiem przyjmuje już pierwszych pacjentów, przyspieszyliśmy też tempo budowy szpitala wojewódzkiego w Białej Podlaskiej, przygotowujemy na dalsze lata rozbudowę i modernizację szpitali w Międzyrzeczu Podlaskim i Łosicach.

Mimo, iż udało się w bieżącym roku szkolnym zapewnić miejsca w przedszkolach dla wszystkich zgłoszonych w miastach dzieci, to nadal budujemy nowe przedszkola, by poprawić ich bazę lokalową.

x

Szczegółnej troski ze strony instancji i organizacji partyjnych wymaga kwestia doskonalenia pracy rad narodowych oraz działalności członków partii pełniących mandaty radnych. Podjęliśmy skuteczne działania, by na właściwym poziomie postawić pracę partyjnego zespołu radnych WRN. Wiele zastrzeżeń budzi natomiast aktywność radnych do rad stopnia podstawowego. Zbyt rzadko odbywają oni spotkania z wyborcami, w niewystarczającym stopniu są inicjatorami ważnych lokalnych - przedsięwzięć społeczno-gospodarczych. Ich działalność powinna skutecznie integrować wysiłki społeczności z miast i gmin w rozwiązywaniu najważniejszych spraw danego środowiska. Za sprawą partii, przy współdziałaniu z ogniwami ZSL i SD, rady narodowe winny - zgodnie ze swymi uprawnieniami - wypełniać funkcje terenowych organów władzy oraz najważniejszych ogniw samorządu lokalnego. Doskonalić trzeba przede wszystkim organizatorską

i kontrolną funkcję rad. Instancje partyjne stopnia podstawowego muszą właściwie organizować pracę partyjnych zespołów radnych, tak, by prezentowane przez nich na sesjach stanowisko w poszczególnych sprawach, było wspólnie uzgodnionym stanowiskiem partii. Praca partyjnych radnych musi natomiast być przedmiotem inspiracji, oceny i kontroli ze strony ich macierzystych organizacji partyjnych.

x

Dostrzegając pozytywne zmiany w stylu i metodach pracy ogniw administracji państwowej stwierdzić trzeba, że w dalszym ciągu jest wiele uwag do jej pracy.

Kontrola instancji partyjnych nad funkcjonowaniem administracji musi stanowić jeden z najważniejszych kierunków naszego działania. Należy widzieć go w aspekcie budowania autorytetu administracji, właściwego doboru kadr oraz wpływania - głównie za pośrednictwem działających w urzędach organizacji partyjnych - na kształtowanie zaangażowanych, odpowiedzialnych postaw pracowników. Więcej wysiłku skierujemy na zapewnienie wysokiego poziomu pracy partyjnej w administracji. Pomimo podejmowanych dotychczas starań, w tym kilkakrotnie przez Egzekutywę

i Sekretariat KW, istniejące tam ogniwa partii wypełniają często swoje obowiązki jedynie w sposób formalny, ich rzeczywisty wpływ na kolektwy pracownicze jest słaby czy wręcz znikomy.

x

Jednym z podstawowych instrumentów urzeczywistnienia w społeczeństwie przewodniej roli naszej partii jest polityka kadrowa.

W warunkach reformy gospodarczej i wynikającej z niej roli organów samorządowych muszą być uwzględnione inne mechanizmy wywierania wpływu na decyzje kadrowe niż te, które stosowane były uprzednio. Polityka kadrowa nie może być domeną wyłącznie komitetów partyjnych. Obowiązek jej stosowania w praktyce, to również odpowiedzialna powinność wszystkich podstawowych organizacji i członków partii. Jest zapowiedź, iż problematykę polityki kadrowej w sposób kompleksowy podejmie jedno z najbliższych posiedzeń plenarnych Komitetu Centralnego.

Ważna rola przypada zakładowym organizacjom partyjnym w sferze doboru kadr kierowniczych wydziałów produkcyjnych, mistrzów i brygadzistów oraz pracy politycznej z nimi. Bez opinii organizacji partyjnej - o czym pamiętać

winien każdy kierownik przedsiębiorstwa - nie można realizować polityki awansów, dokonywać ocen i stosować zmian kadrowych. Ludzie pełniący odpowiedzialne stanowiska winni mieć świadomość, że mają za sobą poparcie partii i że w razie uchybień i błędów z ich strony, partia może swoją rekomendację wycofać.

Polityka kadrowa nie może być rozumiana tylko w aspekcie personalnej obsady stanowisk kierowniczych. To także praca nad przygotowaniem rezerw kadrowych oraz pełnienie polityczno-wychowawczej funkcji kierowników wszystkich szczebli w stosunku do podległych im pracowników. Nie może być tak, że dyrektor przedsiębiorstwa widzi partię dopiero w Komitecie Miejskim czy Wojewódzkim, nie dostrzegając potrzeby zasięgania w sprawach kadrowych opinii organizacji partyjnej w swoim zakładzie.

x

Stan wojenny przywrócił ład społeczny, ukroił anarchię i stworzył możliwości stosowania prawa. Nie zakończyła się natomiast walka o ludzkie postawy i poglądy, nie zeszła też z areny tej walki opozycja polityczna. Jednocześnie po zawieszeniu, a następnie rozwiązaniu byłych związków zawodowych, powstała nijako pró-

żnia w życiu społecznym, wielu ludziom zabrakło płaszczyzny politycznej i społecznej aktywności.

W tej sytuacji ogromne znaczenie posiada idea patriotycznego ruchu odrodzenia narodowego. Partia, w myśl sejmowej deklaracji z 21 lipca 1982r., chce ją urzeczywistniać wspólnie ze Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym i Stronnictwem Demokratycznym, ze stowarzyszeniami katolików świeckich, organizacjami społecznymi i młodzieżowymi, ze wszystkimi ludźmi, którzy dobro ojczyzny uważają za wartość nadrzędną.

W województwie ogniwa i struktury tego ruchu powstały jako jedne z pierwszych w kraju i rozwijają swoje działania, inicjując ważne społeczne i gospodarcze przedsięwzięcia. Są w tym ruchu członkowie i aktywiści partii.

Jednakże nie potrafiliśmy dotąd zjednoczyć w nim szerokich kręgów robotników, rolników i młodzieży. Ruch ten skupia też niewielką liczbę kobiet.

Jest tak dlatego, gdyż niewystarczająco aktywnie działają w tym obszarze członkowie partii, znajdujący się równocześnie w szeregach organizacji społecznych, kobiecych, młodzieżowych czy samorządowych.

Rozwijanie patriotycznego ruchu odrodzenia narodowego

to walka o ludzkie postawy, o wytworzenie w społeczeństwie powszechnego przekonania, że możliwości wyjścia z kryzysu tkwią w zespolonym, zbiorowym wysiłku. To jest także walka o zrozumienie i akceptację programu i polityki partii. Nie wygramy jej wyłącznie poprzez publikacje prasowe czy telewizyjne, ani poprzez głoszenie najmądrzejszych nawet prelekcji czy referatów. Członkowie partii muszą w pełni zdawać sobie sprawę z obiektywnej prawdy, że bez zwycięstwa w tej walce nie może być mowy o rzeczywistym sprawowaniu przewodniej i kierowniczej roli w społeczeństwie. Będziemy zatem z uporem dążyć do jednoczenia wysiłków wszystkich ludzi, którzy w uczciwej pracy i społecznym zaangażowaniu dostrzegają możliwości pokonywania trudności gospodarczych i ustanowienia sprawiedliwych stosunków społecznych.

Z drugiej strony nie będzie kompromisu ze zdecydowanymi przeciwnikami partii i władzy ludowej, z wrogami socjalistycznego państwa.

X

Zawieszenie praw stanu wojennego może nasilić zagrożenie w sferze ładu i porządku publicznego. Stąd ze strony instancji, organizacji i członków partii, ze strony całego społeczeństwa musi istnieć sta-

łe, silne wsparcie dla sił porządku i bezpieczeństwa, dla milicji obywatelskiej, ORMÓ, grup antyspekulacyjnych i organów kontrolnych. W tej sferze trzeba konsekwencji i zdecydowania w działaniu, gdyż ich brak może być odczytany jako słabość władzy, tym bardziej, o czym pamiętać trzeba, że mają miejsce zjawiska patologii społecznej, takie jak: spekulacja, pasożytnictwo, alkoholizm. Trzeba też - wykorzystując gorzkie doświadczenia okresu ubiegłego - umacniać i upowszechniać przekonanie, że jedynym gwarantem sprawiedliwości społecznej jest silne, demokratyczne, socjalistyczne państwo, a nie anarchistyczne żywioly.

x

W myśl sejmowej ustawy z dnia 8 października 1982 roku powstają ogniwa nowych socjalistycznych związków zawodowych. W naszym województwie grupy inicjatywne lub komitety założycielskie powstały we wszystkich niemal przedsiębiorstwach i instytucjach. 34 organizacje związkowe zostały już zarejestrowane. Oczekuje na rejestrację dalszych 15 związków.

/ "Fakty" informują, iż na dzień dzisiejszy 10.02.1983r. zarejestrowano 54 związki zawodowe /. Przejmują one od dyrekcji i komisji socjalnych należne im uprawnienia, przystępują do działania. Ale pew-

na część pracowników z obawy przed popełnieniem starych błędów, nie wstępuje do związków, obserwuje i czeka na efekty ich działań. A przecież efekty te będą takie, jakie stworzą ludzie. Z punktu widzenia załóg-związki zawodowe mają skutecznie dbać o interesy pracownicze. Członkowie partii mają ponadto obowiązek osobistego zaangażowania się w proces tworzenia nowego ruchu zawodowego, także z racji klasowych i politycznych. Dla partii nie jest bowiem obojętne, na ile nowe związki zdobędą autorytet wśród klasy robotniczej, jaka będzie skuteczność ich działania w obronie interesów pracowniczych w stosunkach z administracją.

W tej dziedzinie żaden członek partii nie może przyjmować postawy wyczekującej, biernej czy obojętnej. Obliguje nas do tego stanowisko określone na X Plenum Komitetu Centralnego. Natomiast każdy dyrektor przedsiębiorstwa ma obowiązek tworzyć nowym związkom warunki i klimat działania, budować im autorytet wśród załogi oraz wymagać tego samego od podwładnych mu kierowników, mistrzów i brygadzystów.

Nie ma co się obawiać, gdy ktoś mówi, że tworzą się tzw. "czerwone" czy partyjne związki. Jeśli zorganizują się one

tak, że zasłużą na aprobatę i poparcie klasy robotniczej - zyskamy tylko na autorytecie, a stawiane nam dziś przez przeciwników politycznych zarzuty okażą się zwykłą propagandową czkawką.

X

Równie ważnym zadaniem partii jest praca polityczna z młodzieżą. Trzeba ją rozpatrywać w szerokim ujęciu. Przecież nie w tym rzecz, by dyrygować organizacją młodzieżową czy szkołą, lecz tworzyć warunki, by wszystkie zasadnicze ogniwa frontu wychowawczego skutecznie służyły sprawie socjalistycznego wychowania. W tej dziedzinie wyciągnijmy wnioski z błędów przeszłości oraz konsekwentnie, z uporem, w każdym środowisku zapewniamy realizację postanowień IX Plenum Komitetu Centralnego.

Odbudować trzeba zaufanie młodego pokolenia do partii i władzy. Należy zatem tak organizować pracę każdej instancji i organizacji partyjnej, by młodzież przede wszystkim w partii widziała rzecznika i obrońcę swych praw i interesów.

Wsparcia i pomocy wymaga praca organizacji młodzieżowych. Aktywiści działający w zarządach tych organizacji muszą mieć świadomość, że ruch młodzieży w Polsce ma charakter socjalistyczny i działa pod ideowym przewodnictwem Pol-

skiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Młodzież, stanowiąc większą część społeczeństwa, musi czynnie uczestniczyć we wszystkich zachodzących obecnie procesach społecznych, gospodarczych i politycznych. Nie można sobie wyobrazić wychożenia z kryzysu bez jej aktywnego udziału we wdrażaniu reformy gospodarczej, pracy związków zawodowych, samorządów pracowniczych i terytorialnych w Patriotycznym Ruchu Odrodzenia Narodowego.

Na wychowanie młodzieży, jej poglądy i postawy, zasadniczy wpływ wywiera szkoła. Ataki na socjalistyczne państwo, na jego system wychowawczy nie ominęły szkół, a w pewnym okresie na nich się ześrodkowały. Szkoła w Polsce ma i mieć będzie charakter państwowy, socjalistyczny i świecki. Nie ma w niej miejsca na to, aby do umysłów młodzieży przenosić idee i poglądy sprzeczne z naszymi ustrojowymi zasadami.

W ogniu ideologicznej walki o młodzież - nie możemy pozostawiać nauczycieli osamotnionych, musimy dostarczać im argumentów i informacji. Bardziej też, szczególnie na wsi, trzeba zainteresować się warunkami ich pracy i życia. Mamy świadomość, że stan bazy oświatowej w naszym wojewódz-

twie jest zły. Szkoły pękają w szwach. Musimy konsekwentnie zająć się remontami, modernizacją i budową nowych obiektów dla oświaty. Mamy wreszcie program inwestycji i remontów w oświacie, z którym idziemy na najbliższą Sesję WRN. Powstał on, zgodnie z Uchwałą Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej, z inicjatywy partii i partia musi dopilnować jego realizacji.

X

Mówiąc o młodzieży, nie sposób pominąć ważnego problemu, jakim jest życie kulturalne, w którym młodzież uczestniczy przede wszystkim. Nie mamy na naszym terenie przykładów bojkotu czy tzw. emigracji wewnętrznej. Wręcz odwrotnie - właśnie teraz życie kulturalne ożywiło się. Istnieje jednak niebezpieczna tendencja, na co niewątpliwie wpływ ma wprowadzenie reformy gospodarczej - że zakłady pracy traktują swoje placówki kultury i wydatki na kulturę jako balast. Mają swoje problemy zakładowe domy kultury, kluby rolnika, zespoły artystyczne i kluby sportowe. Apelujemy do zakładów, aby w pościgu za zyskiem nie zapomniały, że mają obowiązek rozwijać życie kulturalne, sport, turystykę i wypoczynek dla dobra załóg i środowiska.

- X

W dalszym ciągu umacniać

będziemy jakościowy stan partii. W tym zakresie zrobiliśmy sporo. W 1982 roku, szczególnie zaś po VII Plenum Komitetu Centralnego. W okresie sprawozdawczym blisko 4 tys. osób opuściło szeregi Wojewódzkiej Organizacji Partyjnej. Większość z nich odeszła w rezultacie procesu samookreślenia się, ze względu na niezgodność własnych poglądów z polityczną wykładnią i zasadami działania partii. Innych organizacje partyjne skreśliły za bierność i niewywiązywanie się z podstawowych, statutowych obowiązków. 47 osób wydalono na skutek niewłaściwych postaw politycznych bądź etyczno-moralnych. Osłabiali oni efektywność działania, a wręcz szkodzili imieniu partii. Ale szeregi nasze opuścili także ludzie, którzy nieraz przez wiele lat uczciwie i z przekonaniem uczestniczyli w życiu partyjnym. Niektórzy z nich uznali, że partia nie potrafi otrząsnąć się ze starych błędów i odzyskać swojego autorytetu. Inni, nie wytrzymali kierowanych pod ich adresem niesłusznych obwinień, pomówień, a nierzadko i pogroźek. Ich odejście jest dla partii stratą. Organizacje partyjne nie powinny zrywać z tymi ludźmi kontaktu.

Obecnie organizacja wojewódzka liczy blisko 14,5 tys. członków i kandydatów. Nie

jest to mało, zważywszy, że nasze ogniwą istnieją we wszystkich środowiskach, działach gospodarki, zakładach pracy i na wsi. Przy tym stanie liczebnym możemy z powodzeniem realizować nawet najtrudniejsze zadania, jeśli tylko nasze działanie będzie miało charakter planowy, ofensywny, dyscyplinowany, jeśli wynikać będzie z głębokich motywacji ideowych.

● Warunkiem powodzenia w realizacji zadań programowych jest tożsamość ideologiczna i jedność działania członków partii. Szczególnie z doświadczeń ostatniego okresu wiemy, że jej brak osłabia nasze siły i nie pozwala skutecznie odparć ataków przeciwnika.

W szeregach partyjnych nie ma miejsca na sekciarstwo i fragmentaryczne wypełnianie obowiązków. Członkowie partii winni mieć do siebie zaufanie, a w zasadniczych sprawach partia musi mieć jednolite stanowisko.

Podstawowym orężem w naszej walce i działaniu jest rzetelna wiedza polityczna. Zadaniem instancji, a przede wszystkim organizacji partyjnych, jest więc zapewnienie wysokiego, dostosowanego do potrzeb i warunków poziomu pracy ideowo-szkoleniowej.

Obok obowiązującego systemu szkolenia, coraz lepiej słu-

żyć temu powinna bieżąca informacja i propaganda polityczna. Rzwinięliśmy ją w skali nie stosowanej dotychczas na naszym terenie. Docieramy z nią codziennie do wszystkich instancji i większych organizacji partyjnych. Zdając sobie sprawę z jej niedoskonałości, będziemy wzbogacać jej treść i formy. Informacja partyjna przynosić będzie właściwe efekty, jeśli wykorzystywana będzie systematycznie w bieżącej pracy politycznej przez członków i podstawowe organizacje partyjne.

● Bezpośrednimi organizatorami wszelkich działań partyjnych są podstawowe i oddziałowe organizacje. Tam bowiem w praktyce wypracowywany i realizowany jest program partii. Z tego względu w okresie sprawozdawczym główny wysiłek instancji partyjnych kierowaliśmy na organizowanie pomocy podstawowym ogniwom partii. Zadawałoby efekty w tym względzie uzyskujemy w odniesieniu do wielu zakładowych organizacji. Trzeba kontynuować i rozszerzać stosowne formy działania w tym środowisku.

● Poprawy wymaga praca partyjna na wsi. Podkreślały to między innymi zebrania i konferencje sprawozdawcze. Istniejące tam podstawowe organizacje partyjne, ze względu na mały stan liczebny, często nie mają

wystarczającej siły przebiccia i nie są w stanie wywierać skutecznego wpływu na tok wydarzeń na wsi.

Problemy te omawialiśmy szczegółowo na plenarnym posiedzeniu instancji wojewódzkiej w listopadzie ubiegłego roku. Są już symptomy poprawy. Dalejsza polityczna ofensywa na wsi jest w obecnych warunkach nieodzowna, zarówno w odniesieniu do sfery produkcyjnej jak i zagadnień społecznych.

Kółka i organizacje rolnicze przystąpiły do zebrań sprawozdawczo-wyborczych. Wspólnie z kołami ZSL, wiejskie organizacje partyjne muszą zadbać, by ich wyniki ukształtowały się zgodnie z sejmową ustawą o społeczno-zawodowych organizacjach rolników.

Czas, jaki dzieli nas od rozpoczęcia prac polowych, należy teraz wykorzystać na dotarcie z treściami XI Plenum KC i NK do zakładów, spółdzielni produkcyjnych, rolników indywidualnych - słowem do wszystkich, którzy odpowiadają za stan naszego rolnictwa, i od których zależy rozwój produkcji żywności.

Trzeba też zatroszczyć się o to, by na odpowiednim poziomie przebiegało w wiejskich organizacjach szkolenie partyjne, by docierała tam bieżąca informacja.

Członkowie partii na wsi, w trudnych rozmowach i kontaktach

z rolnikami muszą posiadać odpowiednie argumenty do pracy politycznej. Istnieje konieczność zwiększenia częstotliwości kontaktów i spotkań kierowniczego aktywu wszystkich szczebli z wiejskimi organizacjami partyjnymi. Będziemy tego wymagać od komitetów miejsko-gminnych i gminnych. Spowodujemy także, by na wieś częściej wyjeżdżali sekretarze, aktywiści i pracownicy KW, wojewodowie i pracownicy Urzędu Wojewódzkiego, ludzie nauki oraz kierownicy aktywów z instytucji obsługi wsi i rolnictwa.

● Efekty pracy partyjnej w znacznej mierze zależą od funkcjonowania instancji, a przede wszystkim wybieralnych władz partyjnych. Zgodnie z ustaleniami Konferencji Programowo-Wyborczej, zwiększyliśmy zarówno decyzyjną, jak i organizatorską funkcję tych organów.

W pracy Komitetu Wojewódzkiego i większości podległych instancji I stopnia coraz większą rolę spełnia aktyw społeczny. Mamy jednak uwagi do aktywności niektórych towarzyszy.

Można zrozumieć, że komuś obowiązki rodzinne czy zawodowe nie pozwalają na każdorazowe uczestnictwo w posiedzeniach partyjnej instancji. W takich, uzasadnionych przypadkach winno się stosować praktykę dobrowolnej rezygnacji z człon-

kowstwa w danym organie partyjnym.

Nie do przyjęcia jest też sytuacja, by członek komitetu partyjnego prezentował gdziekolwiek inne stanowisko w poszczególnych sprawach niż to, które ustaliła jego instancja. Tego wymaga zasada centralizmu demokratycznego.

Członkowie wybieralnych władz winni być agitatorami i organizatorami działań partyjnych w terenie. Ich autorytet jako działaczy nie może wynikać tylko z pełnionych funkcji.

Będziemy kontynuować rozwinięty w okresie sprawozdawczym szeroki kontakt przedstawicieli władz, aktywu i pracowników instancji partyjnych z organizacjami zakładowymi i wiejskimi, załogami przedsiębiorstw i instytucji.

● Mimo wielu wewnętrznych słabości, dla większości ludzi pracy, partia, jej instancje i organizacje są gwarantem sprawiedliwych stosunków społecznych. Świadczy o tym rosnąca ilość skarg i wniosków obywateli kierowanych do komitetów. Rzetelność i konsekwencja w ich rozpatrywaniu i załatwianiu to jedna z ważnych dróg umacniania autorytetu i zacieśniania więzi z klasą robotniczą, rolnikami, inteligencją. Będziemy zatem wymagać od siebie, jak również od instancji i organi-

zacji partyjnych w terenie, traktowania tych spraw jako jednej z najważniejszych dziedzin pracy partyjnej.

● Lepiej zorganizowana i bardziej zdyscyplinowana musi być praca instancji partyjnych I stopnia. W tym zakresie upatrujemy znaczącą rolę rejonowych ośrodków pracy partyjnej. Działalność komitetów miejskich miejsko-gminnych i gminnych jest zróżnicowana. Niektóre z nich, potrafiły skupić liczny aktyw, zapisać na swym koncie szereg inicjatyw i dokonań, postawić na odpowiednim poziomie pracę podległych im podstawowym organizacji partyjnych. Ale są instancje, w których funkcjonowaniu ma miejsce rutyna, formalizm, a niekiedy wręcz zwykłe pozorantwo. W Komitecie Wojewódzkim posiadamy dobre rozeznanie w tym względzie. Będziemy w większym zakresie organizować kontrolę i ocenę pracy komitetów partyjnych, instruować, a gdy zajdzie potrzeba - wyciągać dalsze wnioski kadrowe. Często organizacje i instancje partyjne pracują tylko siłami swych egezektyw, czy sekretarzy, bo brak im umiejętności rozłożenia zadań na wszystkich członków. W niedostatecznym stopniu stosowana jest też zasada kontroli i oceny wykonawstwa powierzonych obowiązków partyjnych. Członkowie partii częste

jeszcze nie do końca rozumieją, że realizacja uchwały przyjętej przez Komitet Wojewódzki, Miejski czy Gminny - to ich partyjny obowiązek.

Możemy mieć najlepsze programy i uchwały. Nic z tego, jeżeli braknie nam konsekwencji i uporu w ich realizacji. W wielu organizacjach, a nawet instancjach partyjnych nadal stosuje się praktykę czekania, aż ktoś z zewnątrz przyjedzie rozwiązać sprawy będące w przysłowiowym zasięgu ręki. Nieudolność czy opieśzałość w działaniu widzi się zwykle u innych - a rzadko u siebie.

Istotnym czynnikiem wzrostu siły partii stać się powinno przyjmowanie w nasze szeregi nowych ludzi, cieszących się autorytetem i nienaganną opinią środowiska. W tym względzie w okresie sprawozdawczym uzyskaliśmy niezadawalające rezultaty. Nie chodzi o forsowanie po staremu ilościowego

rozwoju partii. Przyjmowanie nowych kandydatów będzie wymierną oznaką zaufania do partii. Efekty w tym zakresie będą ważnym miernikiem oceny pracy każdej instancji i organizacji partyjnej.

X

Dzisiejszą konferencję kończymy w województwie kampanią sprawozdawczą w organizacjach partyjnych.

Na Plenum Komitetu Wojewódzkiego jej przebieg oceniliśmy pozytywnie, gdyż stanowiła istotny czynnik aktywizacji partii. Kampania wykazała, że mimo trudnego okresu większość zadań ustalonych w programach potrafiliśmy wdrożyć i zapewnić ich wykonawstwo. Niektórych spraw, w tym także zapisanych w programie wojewódzkim, nie udało się dotychczas rozwiązać. Będzie okazja mówić o tym w dyskusji. Pamiętajmy jednak, że dziś rozliczymy się jedynie z działalności za okres pierwszej połowy bieżącej kadencji.

U C H W A Ł A

WOJEWÓDZKIEJ KONFERENCJI SPRAWOZDAWCZEJ PZPR

Działalność wojewódzkiej organizacji partyjnej w okresie sprawozdawczym przebiegała w złożonych warunkach. Mimo trudnej sytuacji społeczno-politycznej i gospodarczej oraz okoliczności, które wpły-

nęły na konieczność wprowadzenia stanu wojennego, zadania nakreślone w uchwale IV Wojewódzkiej Konferencji Programowo-Wyborczej były realizowane na ogół prawidłowo, z uwzględnieniem wymogów aktualnej

sytuacji w województwie i zadań wynikających z programu IX Nadzwyczajnego Zjazdu Partii. Konferencja podziela oceny działalności wojewódzkiej organizacji partyjnej w okresie sprawozdawczym zawarte w referacie Egzekutywy KW PZPR przedstawionym przez I Sekretarza Tow. Cz. Staszczaka oraz w sprawozdaniach KW PZPR, WKKP i WKR.

Konferencja stwierdza, że wojewódzka organizacja partyjna generalnie rzecz biorąc przełamała słabości wskazywane w uchwale IV Konferencji, skonsolidowała się wewnętrznie, odzyskuje siły i ofensywnie przechodzi do realizacji zadań wynikających z programu partii. Konferencja stwierdza zarazem, że mimo to w niektórych ogniwach partii w województwie występuje jeszcze sporo niedomagań. Ich przezwyciężenie musi stanowić jeden z najważniejszych kierunków pracy polityczno-organizacyjnej, zwłaszcza w podstawowych organizacjach partyjnych.

Konferencja pozytywnie ocenia polityczne wsparcie ze strony organizacji partyjnych województwa dla przedsięwzięć wprowadzających reformę gospodarczą, ich inicjatywy na rzecz łagodzenia skutków kryzysu gospodarczego, a także aktywizacji produkcji i skupu płodów rolnych.

Konferencja zwraca jednak uwagę na potrzebę wzmożenia wysiłków w tej dziedzinie.

Konferencja odnosi się z uznaniem do działalności instancji i organizacji partyjnych wspomagających inicjatywy społeczne zmierzające do realizacji idei porozumienia narodowego i uważa za niezbędne kontynuowanie aktywnej działalności członków partii w szybko rozwijających się w województwie ogniwach Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego. Uznaje również za prawidłowe działania instancji i organizacji partyjnych w zakresie pracy nad reaktywowaniem samorządów pracowniczych, tworzenia nowych związków zawodowych, partyjnej inspiracji i wsparcia dla organizacji młodzieżowych i społecznych.

Konferencja wyraża podziękowanie i uznanie wszystkim członkom partii, organizacjom podstawowym i instancjom partyjnym, których działalność dobrze służyła przywracaniu jedności partii, ożywieniu jej życia ideologicznego, umacnianiu jej wpływów w społeczeństwie województwa, wprowadzaniu zainicjowanych przez partię reform społeczno-gospodarczych.

Konferencja kieruje zarazem słowa uznania i podziękowania do wszystkich mieszkańców województwa - robotników, rolników, inteligencji, młodzieży,

do żołnierzy oraz funkcjonariuszy MO, SB, ORMO i członków oddziałów polityczno-obronnych którzy swoją obywatelską postawą, i pracą, umiarem i zdrowym osądem realiów przyczynili się do ukrócenia anarchii i przywrócenia określonych prawem zasad współżycia społecznego.

Aktualna sytuacja polityczna i społeczno-gospodarcza, jak również uwarunkowania wynikające z zawieszenia stanu wojennego stwarzają konieczność podjęcia nowych zadań będących uzupełnieniem programu przyjętego przez IV Wojewódzką Konferencję Programowo-Wyborczą. Mając powyższe na uwadze Wojewódzka Konferencja Sprawozdawcza postanawia wprowadzić do programu następujące kierunki działań :

I. W sferze pracy wewnątrzpartyjnej

1. Kontynuowanie działań mających na celu umocnienie siły jedności i zwartości wojewódzkiej organizacji partyjnej, rozszerzanie jej wpływów w społeczeństwie województwa.
2. Zwrócenie szczególnej uwagi na umocnienie i rozwój podstawowych organizacji partyjnych.
3. Konsekwentne realizowanie uchwał i wniosków organizacji partyjnych.

4. Kontynuowanie działań zmierzających do utrwalania i pogłębiania więzi partii z masami, rozszerzania kontaktów partyjnych ze społeczeństwem województwa oraz wnikliwego rozpatrywania skarg, listów i sygnałów od ludności.
5. Doskonalenie pracy etatowego aparatu partyjnego poprzez stałe podnoszenie poziomu wiedzy społeczno-politycznej, zwiększenie zasobu doświadczeń i umiejętności politycznego oddziaływania w społeczeństwie. W większym stopniu w działalności partyjnej wykorzystać należy kadre przygotowaną przez WSNS i na kursach partyjnych.
6. Rozszerzenie pracy z aktywnym partyjnym, szczególnie w kierunku angażowania go do działalności wewnątrzpartyjnej i praktycznej realizacji linii partii w instytucjach, samorządach, organizacjach związkowych i społecznych.

Szczególnej uwagi w tej dziedzinie wymaga :

- inspirowanie przez instancje i POP działalności radnych partyjnych i ich zespołów w kierunku planowania pracy rad, wypełniania ich funkcji organizatorskiej i kontrolnej inicjowania lokalnych przedsięwzięć społeczno-gospodar-

czych, a także ścisłej więzi radnych z wyborcami,

- zobowiązanie do aktywności członków partii w administracji państwowej w kierunku rozwijania pozytywnych zmian w stylu i metodach pracy administracji i właściwego kształtowania stosunków na linii urząd-obywatel,
  - pogłębiania wiedzy społeczno-politycznej aktywu partyjnego działającego w samorządach pracowniczych, związkach zawodowych i w ruchu odrodzenia narodowego.
7. Rozwijanie współpracy ze stronnictwami politycznymi w ramach komisji współdziałania wszystkich szczebli oraz poprzez wspólne inicjatywy ogniw podstawowych.
  8. Pogłębianie i doskonalenie pracy instancji i organizacji partyjnych z kadrą kierowniczą, prawidłowe realizowanie na każdym szczeblu partyjnej polityki kadrowej.
  9. Umacnianie wewnątrzpartyjnej dyscypliny na każdym szczeblu partyjnego działania w wypełnianiu statutowych obowiązków i zadań, szczególnie wobec członków wybieralnych władz i etatowych pracowników aparatu partyjnego.

II. W sferze ideologicznej

1. Upowszechnianie fundamenta-

lnych zasad i wartości ideologii marksistowsko-leninowskiej, zwłaszcza poprzez system szkolenia partyjnego

2. Utrzymanie dotychczasowych frontów pracy ideologicznej, ze szczególnym nasileniem działań w środowiskach opiniotwórczych.
3. Tworzenie warunków dla umocnienia przewodniej i kierowniczej roli partii w społeczeństwie.
4. Kontynuowanie działalności wspierającej upowszechnianie i utrwalanie się w społeczeństwie ruchu odrodzenia narodowego.
5. Propagowanie osiągnięć realizacji partyjnego programu socjalistycznej odnowy nakreślonego przez IX Zjazd Partii.
6. Zwalczanie wszelkich zjawisk negatywnych w życiu społecznym, a także wszystkich utrudniających postęp w realizacji programu reform.
7. Walka z przejawami działań wrogich socjalizmowi.
8. Nasilenie pracy ideologicznej wśród młodzieży, szczególnie szkolnej i studenckiej.
9. Intensyfikowanie działalności kulturalnej, zwłaszcza w środowisku robotniczym, chłopskim oraz wśród dzieci i młodzieży.
10. Doskonalenie form i metod

propagowania pracy partii i jej ogniw oraz rezultatów działań partyjnych, organizowanie konferencji prasowych i podejmowanie innych działań mających na celu inspirowanie lokalnej pracy partyjnej do pogłębionego przedstawiania aktualnych problemów społecznych, politycznych i gospodarczych.

III. W sferze społeczno-gospodarczej

1. Rolnictwo

a/ skoncentrowanie się na realizacji zadań wynikających z uchwały wspólnego Plenum KC PZPR i NK ZSL oraz na realizacji uchwały KW PZPR z dn. 26.11.1982r. w sprawie pracy partyjnej na wsi.

Zwrócenie przy tym szczególnej uwagi na :

- zacieśnianie współpracy podstawowych ogniw PZPR i ZSL w dziedzinie realizacji polityki rolnej,
- odradzanie się różnych form samorządu wiejskiego i organizacji społeczno-zawodowych rolników,
- upowszechnianie wiedzy rolniczej i właściwe wykorzystanie w tej pracy WOPR ,
- tworzenie warunków do pozostawania młodzieży na wsi,
- pobudzanie aktywności produkcyjnej rolników oraz tworzenie klimatu potępienia dla niegospodarności, a także lekceważenia rolnika

i jego spraw,

b/ zalecenie administracji państwowej i gospodarczej oraz jednostkom związanym z działalnością rolniczą skierowania głównych wysiłków na :

- podniesienie produktywności użytków rolnych,
- odbudowę pogłowia zwierząt gospodarskich,
- działanie na rzecz zwiększenia zasobów paszowych,
- dalszą poprawę zaopatrzenia w środki do produkcji rolnej i inwestycje, a szczególnie melioracje i rekultywacje,
- usprawnienie pracy jednostek obrotu rolnego w celu ograniczenia strat w procesie przetwórstwa i obrotu rolnego,
- poprawę usług dla rolnictwa.

2. Przemysł

a/ konsekwentne realizowanie zapisu uchwały IV Wojewódzkiej Konferencji Programowo-Wyborczej dotyczącego przywracania poziomu produkcji rynkowej i eksportowej z lat poprzednich, jak i tworzenia warunków do jej wzrostu przy efektywniejszym wykorzystaniu potencjału przemysłowego województwa,

b/ zwrócenie szczególnej uwagi na :

- rozszerzanie produkcji dla rolnictwa,

- obniżkę kosztów własnych, a w konsekwencji obniżanie cen przy zachowaniu parametrów jakościowych,
- nadanie szczególnej rangi postępowi naukowo-technicznemu, racjonalizacji i wynalazczości,
- dalsze pogłębianie wiedzy o reformie gospodarczej,
- c/ przygotowanie organów i aktywu samorządów pracowniczych do realizacji ich statutowych zadań,
- d/ podniesienie rangi roli mistrza i brygadzysty w realizacji zadań produkcyjnych i społeczno-wychowawczych zakładu pracy.

3. Rzemiosło

- a/ Rozwijanie współpracy ze Stronnictwem Demokratycznym rzemiosła i usług w celu poprawy zaopatrzenia rynku i łagodzenia skutków kryzysu w codziennym życiu mieszkańców województwa.

4. Handel

- a/ konsekwentne realizowanie podejmowanych uchwał przez KW PZPR, a zwłaszcza uchwały Plenum KW z dnia 30.10.1982 r. w sprawie inicjatyw wojewódzkiej organizacji partyjnej w łagodzeniu skutków kryzysu,
- b/ zalecenie właściwym organom administracji państwowej podjęcia stosownych kroków, w celu dalszego

usprawniania funkcjonowania handlu i zwalczania negatywnych zjawisk w tej dziedzinie występujących,

- c/ dążenie do zwiększenia dostaw na nasz rynek artykułów nie podlegających reglamentacji,

5. Budownictwo i inwestycje

- a/ konsekwentne kontynuowanie zadań zawartych w uchwale IV Wojewódzkiej Konferencji Programowo-Wyborczej,

b/ zwrócenie szczególnej uwagi na :

- tworzenie warunków i klimatu do rozwoju wszystkich form budownictwa mieszkaniowego,
- weryfikację planów przestrzennego zagospodarowania miast i gmin oraz opracowanie programów przygotowania terenów wraz z infrastrukturą pod budownictwo mieszkaniowe uspołecznione i indywidualne w miastach i na wsi
- inspirowanie zakładów pracy do podejmowania produkcji dla budownictwa mieszkaniowego, szczególnie produkcji służącej do wykańczania mieszkań,
- wykorzystanie surowców lokalnych i odpadów do zwiększenia i rozszerzenia produkcji materiałów budowlanych.

6. Transport

- a/ podejmowanie starań związa-

nych z pozyskiwaniem powierzchni produkcyjnej dla potrzeb remontowych taboru, zwłaszcza kolejowego,

b/ zalecenie administracji państwowej wzmożenie wysiłków w kierunku poprawy warunków pracy zespołu stacji przeładunkowych PKP w Małaszewiczach.

IV. W dziedzinie ochrony zdrowia i działalności opiekuńczej

1. Kontynuowanie działań na rzecz realizacji zamierzeń inwestycyjnych ujętych w uchwale IV Wojewódzkiej Konferencji Programowo-Wyborczej oraz Plenum KW z dnia 30.10.1982 r.
2. Zwrócenie szczególnej uwagi na :
  - budownictwo mieszkaniowe dla pracowników służby zdrowia,
  - dalsze usprawnianie form i metod pracy organów i placówek podstawowej opieki zdrowotnej,
  - koordynację i doskonalenie działalności opiekuńczej ze szczególnym uwzględnieniem realizacji wniosków Egzekutywy KW z dnia 13.I.1982 r.
  - doskonalenie opieki zdrowotnej nad dziećmi i młodzieżą szkolną zwłaszcza na wsi,
  - utworzenie w trybie pilnym punktu bezpłatnego wydawania leków pochodzących z

darów oraz utworzenia sklepu Herbapolu na terenie województwa,

- podjęcie doraźnych działań w celu poprawy i rozszerzenia bazy lokalowej i socjalno-bytowej pomocy społecznej w Kozuli.

3. Organizacje partyjne w służbie zdrowia powinny w swojej pracy zwrócić szczególną uwagę na etykę zawodową pracowników zatrudnionych w tych placówkach.

V. W dziedzinie oświaty i kultury

1. Podejmowanie przez władze administracyjne województwa działań na rzecz poprawy warunków materialno-technicznych placówek oświatowych, kulturalnych oraz Zamiejscowego Wydziału AWF.
2. Wprowadzenie do programu inwestycyjnego niezbędnych uzupełnień zmierzających do zaspokojenia najpilniejszych potrzeb oświaty, nauki, kultury, kultury fizycznej i sportu.
3. Dostosowanie profilu szkolenictwa zawodowego do potrzeb gospodarki województwa

VI. W dziedzinie ładu, porządku bezpieczeństwa

1. Aktywizowanie organizacji partyjnych i społecznych do wspierania działań organów państwowych w walce z ne-

gatywnymi zjawiskami społecznymi i gospodarczymi, a zwłaszcza spekulacją, marnotrawstwem, niegospodarnością.

2. Zdecydowane przeciwdziałanie nadmiernemu bogaceniu się osób osiągających zyski nie uzasadnione ich nakładem pracy
3. Konsekwentne realizowanie przepisów ustawy o postępowaniu wobec osób uchylających się od pracy.

VII. W dziedzinie ochrony środowiska

1. Opracowanie realnego programu ochrony środowiska, przystąpienie do konsekwentnej jego realizacji.

x x x

Wojewódzka Konferencja Sprawozdawcza akceptuje kierunki działań zawarte w referacie Egzekutywy KW PZPR i nakreślone w nim propozycje rozwiązywania zasadniczych problemów społeczno-politycznych i gospodarczych województwa.

Konferencja zobowiązuje Komitet Wojewódzki do opracowania szczegółowego programu realizacji niniejszej uchwały i przyjęcia go na najbliższym posiedzeniu plenarnym. Jednocześnie Konferencja zobowiązuje Komitet Wojewódzki do rozpatrzenia na tym posiedzeniu wniosków indywidualnych

zgłoszonych przez delegatów i skierowania ich w stosownym trybie do realizacji.

Wojewódzka Konferencja Sprawozdawcza w Białej Podlaskiej wychodząc z inicjatywą działań na rzecz dalszej poprawy warunków życia i pracy społeczeństwa zwraca się z apelem do wszystkich mieszkańców województwa o poparcie jej rzetelną i wydajną pracą, spokojem i ładem społecznym, konstruktywną krytyką zjawisk negatywnych: niegospodarności, rozrzutności, biurokracji, kumoterstwa, łapownictwa, spekulacji, alkoholizmu itp.

Zwracamy się do członków ZSL i SD, do Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego skupiającego działaczy związków zawodowych, organizacji młodzieżowych, społecznych i katolickich, naukowo-technicznych, do samorządów pracowniczych, terytorialnych, organizacji spółdzielczych, samorządowych - o wspólne rozwiązywanie wszystkich problemów społecznych i gospodarczych na zasadach współdziałania i współodpowiedzialności.

Wojewódzka Konferencja
Sprawozdawcza PZPR
w Białej Podlaskiej

Biała Podlaska, 5 lutego 1983r.